

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko Województwu [...] z siedzibą w [...] i Państwowemu Gospodarstwu [...] z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 grudnia 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego Państwowego Gospodarstwa [...] w W. na rzecz powódki kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. oddala wniosek pozwanego Województwa [...] o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten

odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych).

W uzupełnionym wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany Państwowe Gospodarstwo Wodne „W.” w W. (W.) powołał się na istotne zagadnienie prawne, dotyczące zakresu następstwa prawnego W. w świetle art. 534 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (jedn. tekst: Dz. U. z 2021 r., poz. 624), w szczególności w aspekcie, czy wskazanie w tym przepisie „umów, koncesji i zezwoleń” oraz „toczących się postępowań”, których dotyczyć ma następstwo prawne, może prowadzić do wniosku, jaki wywiodły Sądy *meriti* w niniejszej sprawie.

Przyczyna kasacyjna w postaci istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, tak, aby jego rozstrzygnięcie mogło uzyskać ogólniejsze znaczenie, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen i możliwych kierunków interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl., z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Wywody wniosku nie czyniły zadość tym wymaganiom. Skarżący nie sformułował w istocie żadnego skonkretyzowanego zagadnienia prawnego, lecz jedynie ogólnikową wątpliwość co do wykładni art. 534 pr. wodn.,

która w istocie zmierzała nie tyle do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., lecz do zweryfikowania przez Sąd Najwyższy prawidłowości poglądu wyrażonego przez Sąd Apelacyjny w rozpatrywanej sprawie. We wniosku nie przytoczono również alternatywnych dróg rozstrzygnięcia „zagadnienia prawnego” ani też przemawiającej na ich rzecz argumentacji.

Niezależnie od tego należało zauważyć, że z art. 534 ust. 1 pkt 3 pr. wodn. wynika wprost, że z dniem wejścia w życie ustawy - Prawo wodne W. wstępują w prawa i obowiązki wynikające m.in. z umów i porozumień w zakresie utrzymywania wód oraz prowadzenia inwestycji w gospodarce wodnej, zawartych przez marszałków województw lub wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne wykonujące zadania marszałków województw, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 oraz w art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 1121, obecnie uchylona). W. są zatem sukcesorem tych praw i obowiązków, przy czym powołany przepis nie zawiera żadnych obostrzeń, związanych z chwilą zawarcia umowy, czasem jej obowiązywania, charakterem dochodzonych roszczeń lub chwilą ich wymagalności. Sądy *meriti* uznały, że umowa, z której powódka wywodziła roszczenie, mieściła się w kategorii umów określonych w art. 534 ust. 1 pkt 3 pr. wodn. i została zawarta przez Województwo (...), działające przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Ł., w ramach realizacji zadań zleconych określonych w art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne. We wniosku nie przedstawiono żadnych racji podważających to stanowisko. To, czy Sąd Apelacyjny trafnie zakwalifikował sukcesję wynikającą z art. 534 ust. 1 pr. wodn. jako „generalną”, miało w tej sytuacji jedynie wtórne znaczenie.p

Kwestia następstwa procesowego W. w toczących się postępowaniach w kontekście nieprecyzyjnego brzmienia art. 534 ust. 5 pr. wodn. została wyczerpująco przedstawiona w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2020 r., III CZP 57/19, OSNC 2020, nr 11, poz. 91. Skarżący nie wykazał, aby w tym zakresie zachodziła potrzeba kolejnej wypowiedzi ze strony Sądu Najwyższego.

Należało tym samym odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przypominając, że Sąd Najwyższy bada na tym etapie wyłącznie przyczyny kasacyjne, nie wnikając w zasadność zarzutów kasacyjnych.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 w związku z art. 98, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz Województwa (...) oddalono, ponieważ z materiału sprawy wynikało, że powódka zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego z dnia 9 listopada 2018 r. jedynie co do pozwanego W.. W konsekwencji w odniesieniu do pozwanego Województwa (...) wyrok ten stał się prawomocny, a zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego oraz postępowanie kasacyjne zainicjowane skargą kasacyjną od tego wyroku odnosiło się wyłącznie do sporu w relacji między powódką a pozwanym W..